Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1342/2008,

18. detsember 2008,

millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2004

(ELT L 348, 24.12.2008, lk 20)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009 20. november 2009	L 343	1	22.12.2009
►**M2**	Nõukogu määrus (EL) nr 1243/2012, 19. detsember 2012	L 352	10	21.12.2012
►**M3**	Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/2324, 11. detsember 2015	L 328	101	12.12.2015

Parandatud:

►**C1** Parandus, ELT L 231, 1.9.2010, lk 6 (1342/2008)

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1342/2008,

18. detsember 2008,

millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2004

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) 26. veebruari 2004. aasta nõukogu määruse (EÜ) nr 423/2004 (millega kehtestatakse meetmed tursavarude taastamiseks) ([2]) eesmärk on tagada Kattegatis, Põhjameres, sealhulgas Skagerrakis ja La Manche'i idaosas, Šotimaast läänes ja Iiri meres asuvate tursavarude ohutu taastumine teadlaste soovitatud ennetusliku varuni viie kuni kümne aasta jooksul.

(2) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) hiljuti koostatud teaduslike nõuannete kohaselt ei ole lubatud kogupüügi, tehniliste meetmete ja täiendavate püügikoormuse majandamismeetmete (sealhulgas seire ja kontroll, et vältida tursa ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata püüki ja lossimist) ühine tursapüüki vähendav mõju olnud kaugeltki piisav kalastussuremuse vähendamiseks tursavarude taastumist võimaldava tasemeni ja ühegi määrusega (EÜ) nr 423/2004 hõlmatud tursavaru puhul ei ole täheldatud selgeid taastumise märke, olgugi et Põhjamere varude puhul on märgata mõningast taastumist.

(3) Tundub olevat vajalik seda korda tugevdada ja kehtestada pikaajaline kava, et saavutada tursavarude säästev kasutamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal.

(4) Viimaste teaduslike andmete, eriti mereökosüsteemide pikaajalisi suundumusi käsitlevate andmete kohaselt ei ole soovitavaid pikaajalisi biomassi tasemeid võimalik täpselt kindlaks määrata. Seetõttu ei tuleks pikaajalise kava eesmärgid siduda mitte biomassi taseme, vaid kalastussuremuse tasemega, mida tuleks kohaldada ka lubatud püügikoormuse tasemete suhtes.

(5) Põhjamere tursavarusid jagatakse Norraga ja neid majandatakse ühiselt. Kõnealuses määruses sätestatud meetmed peaksid nõuetekohaselt arvesse võtma Euroopa Majandusühenduse ja Norra Kuningriigi vahelise kalanduskokkuleppe ([3]) kohaseid konsultatsioone Norraga.

([1]) 21. oktoobri 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
([2]) ELT L 70, 9.3.2004, lk 8.
([3]) EÜT L 226, 29.8.1980, lk 48.

▼B

(6) Juhuks kui kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ei suuda piisavalt täpse ja esindusliku teabe puudumisel lubatud püügikoormuse kohta soovitusi anda, tuleks kehtestada sätted, mis tagavad, et lubatud püügikoormust on võimalik järjekindlalt kehtestada ka puudulike andmete korral.

(7) Kalastussuremusega seotud eesmärkide saavutamiseks ja tursa vette tagasilaskmise minimeerimiseks tuleb püügivõimalused püügikoormuse kujul kindlaks määrata tasemel, mis on kooskõlas mitmeaastase strateegiaga. Kõnealused püügivõimalused tuleks võimalikult suures ulatuses kindlaks määrata püügivahendite liigi järgi, tuginedes praegustele püügitavadele. On sobilik näha ette korrapärane haldussüsteemi tõhususe läbivaatamine ja eelkõige tagada, et kui tursavarud on jõudnud tasemele, mis võimaldab varusid maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagades kasutada, vaadatakse püügikoormust reguleeriv süsteem läbi.

(8) Tuleks kehtestada uued mehhanismid, et soodustada kalurite osalemist tursapüügi vältimise programmides. Kõigi selliste tursapüügi vältimise või vette tagasi laskmise vähendamise programmide õnnestumine on tõenäolisem, kui need töötatakse välja koostöös kalandussektoriga. Seetõttu tuleks selliseid liikmesriikidega koos välja töötatud programme pidada tõhusateks jätkusuutlikkuse edendamise vahenditeks ning nende väljatöötamist tuleks soodustada. Peale selle peaksid liikmesriigid kasutama oma volitusi anda juurdepääs tursavarude püügile selliselt, et innustada oma kalureid kalastama nii, et tulemuseks oleks selektiivsem ja keskkonnale ohutum püügitegevus.

(9) Püügilimiitide kehtestamine ja jaotamine, kalavarude miinimum- ja ennetuslike tasemete ning kalastussuremuse määrade, samuti liikmesriigi iga püügikoormuse rühma maksimaalse lubatud püügikoormuse kindlaksmääramine ning teatavate laevarühmade väljajätmine käesoleva määrusega kehtestatava püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisalast on ühenduse kalanduspoliitika esmatähtsad meetmed. On asjakohane, et nõukogu jätaks endale otseselt nende valdkondadega seotud rakendusvolituste kasutamise õiguse.

(10) Käesoleva määruse teatavate sätete (mis on eelkõige seotud nõukogu poolt kehtestatud püügikoormuse piirangute kohandamisega maksimaalselt lubatud tasemel) rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta kooskõlas 28. juuni 1999. aasta nõukogu otsusega 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused). ([1])

(11) Et tagada vastavus käesolevas määruses sätestatud meetmetega, tuleks kehtestada 12. oktoobri 1993. aasta nõukogu määruses (EMÜ) nr 2847/92 (millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem) ([2]) sätestatud kontrollimeetmeid täiendavad meetmed.

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
([2]) EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1.

▼B

(12) Tuleks kehtestada eeskirjad, et kvalifitseerida käesoleva määrusega kehtestatud pikaajaline kava taastamiskavaks 20. detsembri 2002. aasta nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) ([1]) artikli 5 tähenduses ja 27. juuli 2006. aasta nõukogu määruse (EÜ) nr 1198/2006 (Euroopa Kalandusfondi kohta) ([2]) artikli 21 punkti a alapunkti i kohaldamisel, või alternatiivselt majanduskavaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 6 tähenduses ning määruse (EÜ) nr 1198/2006 artikli 1 punkti a alapunkti iv kohaldamisel.

(13) Määrus (EÜ) nr 423/2004 tuleks tunnistada kehtetuks ja asendada käesoleva määrusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega kehtestatakse järgmise nelja geograafilise piirkonna tursavarusid käsitlev kava:

a) Kattegat;

b) Põhjameri, Skagerrak ja La Manche'i idaosa;

c) Šotimaast läände jääv piirkond;

d) Iiri meri.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse lisaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 3 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

a) „püügikoormuse rühm” – liikmesriigi halduspiirkond, mille jaoks on kehtestatud maksimaalne lubatud püügikoormus. See määratakse kindlaks I lisas sätestatud püügivahendite rühma ja piirkonna alusel;

b) „liidetud püügikoormuse rühm” – kõigi liikmesriikide samasse püügivahendite rühma ja piirkonda kuuluvate püügikoormuse rühmade kombinatsioon;

c) „saak püügiühiku kohta” – püütud tursa kogus, mida väljendatakse eluskaalus kala kogusena ühe püügikoormuse ühiku kohta, mõõdetuna kilovatt-püügipäevades ühe aasta jooksul;

d) „asjaomased vanuserühmad” – tursk vanusega 3, 4 ja 5 aastat Kattegatis; tursk vanusega 2, 3 ja 4 aastat Iiri meres, Põhjameres, Skagerrakis ja La Manche'i idaosas, tursk vanusega 2, 3, 4 ja 5 aastat Šotimaast läänes; või STEFC poolt asjakohaseks tunnistatud muud vanuserühmad.

([1]) EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.
([2]) ELT L 223, 15.8.2006, lk 1.

▼B

Artikkel 3

Geograafilised määratlused

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi geograafiliste piirkondade määratlusi:

a) Kattegat – ICESi IIIa rajooni osa, mis piirneb põhjas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega, ning lõunas Hasenørest Gnibens Spidsini, Korshagest Spodsbjergini ja Gilbjerg Hovedist Kullenini ulatuva joonega;

b) Põhjameri – ICESi IV allpiirkond ja ICESi IIIa rajooni see osa, mida ei hõlma Skagerrak ja Kattegat, ning ICESi IIa rajooni see osa, mis asub liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes;

c) Skagerrak – ICESi IIIa rajooni see osa, mis piirneb läänes Hanstholmi majakast Lindesnesi majakani ulatuva joonega ning lõunas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega;

d) La Manche'i idaosa – ICESi VIId rajoon;

e) Iiri meri – ICESi VIIa rajoon;

f) Šotimaast läände jääv piirkond – ICESi VIa rajoon ja ICES Vb rajooni see osa, mis asub liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes.

Artikkel 4

Püügikoormuse arvutamine

Käesoleva määruse kohaldamisel arvutatakse laevarühma püügikoormus selliselt, et liidetakse iga laeva püügivõimsus (kW) ja iga laeva poolt I lisas sätestatud piirkonnas viibitud päevade arv. Piirkonnas viibimise päev on mis tahes 24 tunni pikkune katkematu ajavahemik (või osa sellest), mille kestel laev viibib kõnealuses piirkonnas ega ole sadamas.

Artikkel 5

Kava eesmärk

1. Artiklis 1 osutatud kava tagab tursavarude säästva kasutamise maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alusel.

2. Lõikes 1 sätestatud eesmärk saavutatakse, hoides asjaomaste vanuserühmade turskade kalastussuremuse järgmisel tasemel:

Tursavarud	Kalastussuremus
Tursavarud Kattegatis	0,4
Tursavarud Šotimaast läänes	0,4
Tursavarud Iiri meres	0,4

▼B

3. Põhjameres, Skagerrakis ja La Manche'i idaosas asuvate tursavarude puhul tuleb saavutada lõikes 1 sätestatud eesmärk, tagades seejuures turskade kalastussuremus vastavates vanuserühmades, nagu on osutatud artiklis 8.

II PEATÜKK

LUBATUD KOGUPÜÜK

Artikkel 6

Miinimum- ja ennetuslikud tasemed

Tursavarude kudekarja biomassi miinimum- ja ennetuslikud tasemed on järgmised:

Tursavarud	Kudekarja biomassi miinimumtasemed tonnides	Kudekarja biomassi ennetuslikud tasemed tonnides
Tursavarud Kattegatis	6 400	10 500
Tursavarud Põhjameres, Skagerrakis ja La Manche'i idaosas	70 000	150 000
Tursavarud Šotimaast läänes	14 000	22 000
Tursavarud Iiri meres	6 000	10 000

Artikkel 7

Kattegati, Šotimaast läände jääva piirkonna ja Iiri mere tursavarude lubatud kogupüügi määramise kord

1. Igal aastal teeb nõukogu järgmiseks aastaks otsuse Kattegati, Šotimaast läände jääva piirkonna ja Iiri mere tursavarude lubatud kogupüügi kohta. Lubatud kogupüügi arvutamisel arvatakse STECFi prognoositud tursa kogupüügist maha järgmised kogused, mis vastavad lõigetes 2 ja 3 osutatud kalastussuremuse määradele:

a) asjaomasest tursavarust eeldatavasti vette tagasilastava kogusega võrdne kalakogus;

b) vajaduse korral muudele tursa kalastussuremuse allikatele vastav kogus, mis määratakse kindlaks komisjoni ettepaneku põhjal.

2. STECFi nõuannetel põhinev lubatud kogupüük vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) kui lubatud kogupüügi kohaldamisaasta 1. jaanuaril jääb varu suurus STECFi hinnangu kohaselt artiklis 6 sätestatud kudekarja biomassi miinimumtasemest allapoole, vähendatakse lubatud kogupüügi kohaldamisaasta kalastussuremuse määra 25 %, võrreldes eelmise aasta kalastussuremuse määraga;

b) kui lubatud kogupüügi kohaldamisaasta 1. jaanuaril jääb varu suurus STECFi hinnangu kohaselt artiklis 6 sätestatud kudekarja biomassi ennetuslikust tasemest allapoole ja artiklis 6 sätestatud kudekarja biomassi miinimumtasemest ülespoole või sellega samale tasemele, vähendatakse lubatud kogupüügi kohaldamisaasta kalastussuremuse määra 15 %, võrreldes eelmise aasta kalastussuremuse määraga; ja

▼B

c) kui lubatud kogupüügi kohaldamisaasta 1. jaanuaril jääb varu suurus STECFi hinnangu kohaselt artiklis 6 sätestatud kudekarja biomassi ennetuslikust tasemest ülespoole või sellega samale tasemele, vähendatakse lubatud kogupüügi kohaldamisaasta kalastussuremuse määra 10 %, võrreldes eelmise aasta kalastussuremuse määraga.

3. Kui lõike 2 punktide b ja c kohaldamisel oleks STECFi soovituste kohaselt tulemuseks kalastussuremuse määr, mis on väiksem kui artikli 5 lõikes 2 sätestatud kalastussuremuse määr, kehtestab nõukogu lubatud kogupüügi tasemel, mille tulemuseks on kõnealuses artiklis sätestatud kalastussuremuse määr.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaselt soovitusi andes lähtub STECF eeldusest, et lubatud kogupüügi kohaldamisaastale eelneval aastal püütakse turska nii, et kalastussuremust kohandatakse võrdselt sellega, kui palju väheneb kõnealusel aastal kohaldatav maksimaalne lubatud püügikoormus.

5. Olenemata lõike 2 punktidest a, b ja c ning lõikest 3, ei kehtesta nõukogu lubatud kogupüügi taset, mis on rohkem kui 20 % väiksem või suurem eelmisel aastal lubatud kogupüügist.

Artikkel 8

Põhjamere, Skagerraki ja La Manche'i idaosa tursavarude lubatud kogupüügi määramise kord

1. Igal aastal teeb nõukogu otsuse Põhjamere, Skagerraki ja La Manche'i idaosa tursavarude lubatud kogupüügi kohta. Lubatud kogupüügi arvutamisel järgitakse artikli 7 lõike 1 punktides a ja b sätestatud vähendamiseeskirju.

2. Lubatud kogupüük arvutatakse algselt vastavalt lõigetele 3 ja 5. Alates aastast, mil lubatud kogupüük oleks tulenevalt lõigete 3 ja 5 kohaldamisest kõrgem kui lõigete 4 ja 5 kohaldamisest tulenev kogupüük, arvutatakse lubatud kogupüük lõigete 4 ja 5 kohaselt.

3. Algul ei tohi lubatud kogupüük olla suurem kalastussuremuse tasemest, mis vastab asjaomaste vanuserühmade 2008. aasta hinnangulise kalastussuremuse määrale: 75 % 2009. aasta lubatud kogupüügi korral, 65 % 2010. aasta lubatud kogupüügi korral ja kohaldades järgmistel aastatel järjestikust vähendamist 10 % võrra.

4. Seejärel, kui lubatud kogupüügi kohaldamisaastale eelneva aasta 1. jaanuaril on varu:

a) suurem kui kudekarja biomassi ennetuslik tase, vastab lubatud kogupüügi tase asjaomaste vanuserühmade kalastussuremuse määrale 0,4;

b) suurem kudekarja biomassi miinimumtasemest ja väiksem kudekarja biomassi ennetuslikust tasemest, ei tohi lubatud kogupüük olla suurem tasemest, mis vastab järgmise valemi kohaselt arvutatavale asjaomaste vanuserühmade kalastussuremuse määrale:

0,4 – (0,2 × (kudekarja biomassi ennetuslik tase – kudekarja biomass)/(kudekarja biomassi ennetuslik tase – kudekarja biomassi miinimumtase));

c) väiksem kui kudekarja biomassi taseme piirmäär või sellega võrdne, ei ületa lubatud kogupüük taset, mis vastab asjaomaste vanuserühmade kalastussuremuse määrale 0,2.

▼B

5. Olenemata lõigetest 3 ja 4 ei kehtesta nõukogu aastaks 2010 ega järgnevateks aastateks lubatud kogupüügi taset, mis on rohkem kui 20 % väiksem või suurem eelnenud aastaks kehtestatud lubatud kogupüügist.

6. Kui lõikes 1 osutatud tursavaru on kasutatud määral, et kalastussuremuse tase on olnud kolmel järjestikusel aastal ligilähedaselt 0,4, hindab komisjon käesoleva artikli kohaldamist ja teeb vajadusel ettepaneku asjaomaste meetmete kohta, et seda artiklit muuta, tagamaks varu kasutamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal.

▼M2

Artikkel 9

Lubatud kogupüügi määramise erimenetlus

1. Kui ei ole piisavalt teavet lubatud kogupüügi määramiseks kooskõlas artikliga 7, määratakse Kattegati, Šotimaast läände jääva piirkonna ja Iiri mere tursavarude lubatud kogupüügiks teaduslikus nõuandes märgitud tase. Kui aga teaduslikus nõuandes märgitud tase on enam kui 20 % kõrgem eelneva aasta lubatud kogupüügist, määratakse lubatud kogupüügiks tase, mis on 20 % kõrgem eelneva aasta lubatud kogupüügist, või kui teaduslikus nõuandes märgitud tase on enam kui 20 % madalam eelneva aasta lubatud kogupüügist, määratakse lubatud kogupüügiks tase, mis on 20 % madalam eelneva aasta lubatud kogupüügist.

2. Erandina lõikest 1, kui teaduslikud nõuanded osutavad, et sihtpüüki ei tuleks teostada ning

a) kaaspüüki tuleks minimeerida või vähendada madalaima võimaliku tasemeni ja/või

b) tursapüüki tuleks vähendada madalaima võimaliku tasemeni,

võib nõukogu otsustada mitte kohaldada järgneval aastal või järgnevatel aastatel maksimaalse lubatud püügikoormuse iga-aastast kohandamist, tingimusel et lubatud kogupüük kehtestatakse ainult kaaspüügi puhul.

3. Kui ei ole piisavalt teavet lubatud kogupüügi määramiseks kooskõlas artikliga 8, määratakse Põhjamere, Skagerraki ja La Manche'i idaosa tursavarude lubatud kogupüük, kohaldades *mutatis mutandis* käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2, välja arvatud juhul, kui Norraga peetud konsultatsioonidel lepitakse kokku muus lubatud kogupüügi tasemes.

4. Kui teaduslikud nõuanded osutavad, et artikli 8 lõigetes 1–4 sätestatud eeskirjade kohaldamine ei ole kava eesmärkide saavutamiseks asjakohane, võib nõukogu hoolimata eespool nimetatud sätetest teha otsuse alternatiivse kogupüügi taseme kohta.

▼B

Artikkel 10

Meetmete kohandamine

1. Kui saavutatakse artikli 5 lõikes 2 nimetatud eesmärgiks olev kalastussuremuse tase või kui STECFi hinnangu kohaselt ei ole see eesmärgiks olev tase või artiklis 6 sätestatud kudekarja biomassi miinimum- ja ennetuslikud tasemed või artikli 7 lõikes 2 nimetatud kalastussuremuse määrad varude ammendumise vältimiseks ja maksimaalse jätkusuutliku saagikuse säilitamiseks enam sobivad, kehtestab nõukogu uued asjaomaste tasemete määrad.

▼B

2. Kui STECFi hinnangu kohaselt ei taastu mõni tursavaru nõuetekohaselt, võtab nõukogu vastu otsuse, millega:

a) kehtestatakse asjaomase varu jaoks lubatud kogupüük tasemel, mis on artiklites 7, 8 ja 9 sätestatud tasemest väiksem;

b) kehtestatakse maksimaalne lubatud püügikoormus tasemel, mis on artiklis 12 sätestatud tasemest väiksem;

c) kehtestatakse seotud tingimused, kui see on asjakohane.

III PEATÜKK

PÜÜGIKOORMUSE PIIRAMINE

Artikkel 11

Püügikoormuse reguleerimise kord

1. Artiklites 7, 8 ja 9 sätestatud lubatud kogupüüki täiendab püügikoormuse reguleerimise kord, mille kohaselt jaotatakse püügivõimalused püügikoormuste kujul igal aastal liikmesriikide vahel.

2. Nõukogu võib komisjoni ettepaneku ning lõikes 3 osutatud liikmesriikidelt saadud teabe ja STECFi nõuannete põhjal jätta teatud laevade rühmad püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisalast välja tingimusel, et:

a) tursapüügi ja vette tagasilaskmise koguste kohta on kättesaadavad sobivad andmed, mis võimaldavad STECFil hinnata, millise protsendi püütud tursakogusest püüab iga asjaomane laevade rühm;

b) STECFi hinnatud tursapüügi protsendimäärad ei ületa 1,5 % kogupüügist ühegi asjaomase laevade rühma puhul; ning

c) püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisega nende laevade rühmade suhtes kaasneks halduskoormus, mis on ebaproportsionaalne nende üldise mõjuga tursavarudele.

Kui STECFil ei ole võimalik hinnata, kas need tingimused on jätkuvalt täidetud, hõlmab nõukogu iga asjaomase laevade rühma püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisalasse.

3. Liikmesriigid esitavad igal aastal vastavalt komisjoni poolt vastuvõetavatele üksikasjalikele eeskirjadele komisjonile ja STECFile sobivad andmed tagamaks, et eespool toodud tingimused on pidevalt täidetud.

Artikkel 12

Püügikoormuse jaotus

1. Nõukogu teeb igal aastal liikmesriigiti otsuse liikmesriigi iga püügikoormuse rühma maksimaalse lubatud püügikoormuse kohta.

2. Maksimaalne lubatud püügikoormus arvutatakse lähtetaseme põhjal, mis määratakse kindlaks järgmiselt:

a) käesoleva määruse esimesel kohaldamisaastal määratakse STECFi nõuandest lähtuvalt iga püügikoormuse rühma lähtetasemeks vastavalt asjaomase liikmesriigi eelistustele 2004.–2006. või 2005.–2007. aasta keskmine püügikoormus kilovatt-püügipäevades;

▼B

b) käesoleva määruse järgmistel kohaldamisaastatel on lähtetasemeks eelmise aasta maksimaalne lubatud püügikoormus.

3. Püügikoormuse rühmad, mille suhtes kohaldatakse maksimaalse lubatud püügikoormuse iga-aastast kohandamist, määratakse kindlaks järgmise põhjal:

a) iga püügikoormuse rühma laevade tursapüüki hinnatakse liikmesriikide poolt nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 199/2008 (kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta) ([1]) artiklite 18, 19 ja 20 kohaselt esitatud andmete alusel;

b) iga I lisas sätestatud piirkonna kohta koostatakse nimekiri liidetud püügikoormuse rühmadest ja nende vastavatest tursapüügi kogustest, sealhulgas vette tagasilastav kogus. Nimekiri järjestatakse iga püügikoormuse rühma lõikes tursapüügi koguse kasvavas järjestuses;

c) kumulatiivne tursapüük arvutatakse punkti b kohaselt koostatud nimekirjade põhjal järgmiselt. Iga liidetud püügikoormuse rühma kohta arvutatakse kõnealuse püügikoormuse rühma tursapüügi ja nimekirjas talle eelnenud kõigi liidetud püügikoormuse rühmade tursapüügi summa;

d) punkti c kohaselt arvutatud kumulatiivne tursapüük arvutatakse protsendina kõigi sama piirkonna liidetud püügikoormuse rühmade kogutursapüügist.

▼M2

4. Kui liidetud püügikoormuse rühma lõike 3 punkti d kohaselt arvutatud kumulatiivne püük on 20 % või üle selle, kohaldatakse iga-aastast kohandamist. Asjaomaste rühmade maksimaalne lubatud püügikoormus arvutatakse järgmiselt:

a) artikli 7 või 8 kohaldamisel kohandatakse lähtetaset sama protsendimäära võrra, mis on nendes artiklites kehtestatud kalastussuremuse kohta;

b) artikli 9 kohaldamisel kohandatakse püügikoormust sama protsendimäära võrra, kui palju kohandatakse eelneva aastaga võrreldes lubatud kogupüüki.

▼B

5. Lõikes 4 osutamata püügikoormuse rühmade maksimaalne lubatud püügikoormus hoitakse lähtetasemel.

▼M2

6. Erandina lõikest 4 võib nõukogu otsustada mitte kohaldada järgneval aastal või järgnevatel aastatel maksimaalse lubatud püügikoormuse iga-aastast kohandamist, kui maksimaalset lubatud püügikoormust on neljal järjestikusel aastal vähendatud.

([1]) ELT L 60, 5.2.2008, lk 1.

▼B

Artikkel 13

Täiendava püügikoormuse eraldamine väga selektiivsete püügivahendite ja tursapüüki vältivate püügireiside jaoks

1. Liikmesriigid võivad lõigetes 2 kuni 7 sätestatud tingimustel suurendada nende püügikoormuse rühmade maksimaalset lubatud püügikoormust, mille püügikoormust on kohandatud vastavalt artikli 12 lõikele 4.

2. Maksimaalset lubatud püügikoormust võib suurendada selles püügikoormuse rühmas, mille laeva või laevade püügitegevus vastab järgmistele tingimustele:

a) püügitegevuse käigus on pardal üksnes üks reguleeritud püügivahend, mille tehnilistest omadustest tulenevalt sisaldab püütud saak STECFi poolt hinnatud teadusliku uurimuse kohaselt vähem kui 1 % turska (väga selektiivsed püügivahendid);

b) püütud saak sisaldab vähem kui 5 % turska iga püügireisi kohta (tursapüüki vältivad püügireisid);

c) püük toimub kooskõlas tursapüügi vältimise või tursa vette tagasi laskmise vähendamise kavaga, mis vähendab tursa kalastussuremust osalevate laevade seas vähemalt sama suurel määral kui artikli 12 lõikes 4 osutatud püügikoormuse kohandamine, või

d) püük toimub Šotimaast läände jäävas piirkonnas ülemaailmse geodeetilise süsteemi (WGS84) kohaste koordinaatidega määratud ja IV lisas loetletud loksodroomide järjestikku ühendamisel saadud joonest läänes, tingimusel et osalevad laevad on varustatud satelliitsidel põhineva laevaseiresüsteemiga (VMS).

3. Lõikes 2 osutatud laevu jälgitakse sagedamini, eelkõige seoses järgmisega:

a) väga selektiivsete püügivahendite eranditu kasutamine asjaomastel püügireisidel vastavalt lõike 2 punktile a;

b) vette tagasi laskmise kogused vastavalt lõike 2 punktile b;

c) kalastussuremuse vähendamine kooskõlas lõike 2 punktiga c;

d) püük ja merre tagasilastud kalade hulk lõike 2 punktis d sätestatud joonest läänes,

nende laevade suhtes kehtestatakse kord, mille kohaselt esitatakse liikmesriigile korrapäraselt andmeid nimetatud punktides sätestatud eritingimuste järgimise kohta.

4. Käesoleva artikli kohane püügikoormuse kasv arvutatakse asjaomase püügikoormuse rühma iga laeva kohta, mis tegutseb lõike 2 punktides a, b, c ja d osutatud eritingimustel, ning selline kasv ei tohi olla suurem kogusest, mida on vaja artikli 12 lõikes 4 osutatud püügikoormuse kohandamise hüvitamiseks sellises tegevuses kasutatavate püügivahendite puhul.

5. Kui liikmesriigid suurendavad eraldatud püügikoormust, teatavad nad sellest komisjonile selle aasta 30. aprilliks, mil püügikoormuse kohandamine hüvitatakse. Teatises esitatakse lõike 2 punktides a, b, c ja d osutatud eritingimustel tegutsevate laevade üksikasjalikud andmed,

▼B

püügikoormuse rühma kuuluvate laevade eeldatav püügikoormus sellel aastal (liikmesriigi arvates), ning laeva püügikoormuse seire aluseks olevad tingimused, sealhulgas kontrollimise kord.

6. Liikmesriik esitab komisjonile hiljemalt iga aasta 1. märtsiks aruande eelmise aasta püügitegevuses kasutatud püügikoormuste kohta.

7. Komisjon palub STECFil igal aastal võrrelda lõike 2 punkti c kohaldamisest tulenevat tursa suremuse vähenemist vähenemisega, mis oleks võinud toimuda tulenevalt artikli 12 lõikes 4 osutatud püügikoormuse kohandamisest. Komisjon võib seda teavet arvestades teha ettepaneku kohandada püügikoormust, mida võib järgmisel aastal asjaomasele püügivahendite rühmale määrata.

Artikkel 14

Liikmesriigi kohustused

1. Liikmesriik otsustab, millist meetodit kasutada maksimaalse lubatud püügikoormuse eraldamiseks tema lipu all sõitvatele üksikutele laevadele või laevarühmadele, pidades silmas mitmeid kriteeriume, näiteks järgmist:

a) hea kalapüügitava edendamine, sealhulgas andmete kogumise tõhustamine, kala vette tagasi laskmise vähendamine ja noorkaladele avaldatava mõju minimeerimine;

b) koostööprogrammides osalemine, et vältida tursa tarbetut kaaspüüki;

c) vähene keskkonnamõju, sealhulgas väike kütusetarbimine ja väikesed kasvuhoonegaaside heitkogused;

d) püügivõimaluste eraldamise ja püügikvootide proportsionaalsus.

2. Liikmesriik annab oma lipu all sõitvatele laevadele, mis kalastavad mis tahes käesoleva määruse I lisas sätestatud piirkonnas ja kasutavad ühte käesoleva määruse I lisas nimetatud püügivahendite rühma kuuluvaid püügivahendeid, välja kalapüügiloa vastavalt 27. juuni 1994. aasta nõukogu määrusele (EÜ) nr 1627/94 (millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted). ([1])

3. Lõike 2 kohaselt välja antud kalapüügilubadega laevade püügivõimsus kokku, mida väljendatakse kilovattides (kW), ei tohi ühegi I lisas sätestatud piirkonna puhul ületada 2006. või 2007. aastal reguleeritud püügivahendeid kasutanud ja asjaomases geograafilises piirkonnas kalastanud laevade maksimaalset püügivõimsust.

4. Liikmesriik koostab nimekirja laevadest, millel on lõikes 2 nimetatud püügiluba, peab seda nimekirja ning teeb nimekirja oma ametlikul veebisaidil komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks.

([1]) EÜT L 171, 6.7.1994, lk 7.

▼B

Artikkel 15

Püügikoormuse reguleerimine

Liikmesriigid jälgivad oma laevastiku püügivõimsust ja tegevust püügikoormuse rühmade kaupa ja kui vastavalt artiklile 12 määratud püügikoormus läheneb maksimaalsele lubatud tasemele, võtavad nad asjakohaseid meetmeid, et tagada, et püügikoormus ei ületaks kehtestatud piirnorme.

Artikkel 16

Maksimaalse lubatud püügikoormuse vahetamine liikmesriikide vahel ja püügikoormuse taastamine

1. Asjaomased liikmesriigid võivad kohandada artikli 11 kohaselt kindlaks määratud maksimaalset lubatud püügikoormust, pidades silmas:

a) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 20 lõike 5 kohast kvootide vahetamist ja

b) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 23 lõike 4 ning määruse (EMÜ) nr 2847/93 artikli 21 lõike 4, artikli 23 lõike 1 ja artikli 32 lõike 2 kohaseid ümberjaotamisi ja/või mahaarvamisi.

2. Liikmesriik, kes lõpetab püügikvootide vahetamise artiklis 3 nimetatud piirkondades ja kes peab mis tahes asjaomases püügikoormuse rühmas tegema täiendavaid jõupingutusi tagasi saadud püügikvootide kasutamiseks, võib kohandada artikli 12 kohaselt kindlaks määratud maksimaalset lubatud püügikoormust niivõrd, kui nimetatud liikmesriik kasutas sellist vahetamist artikli 12 lõikes 2 sätestatud lähtetasemete kindlaksmääramise võrdlusperioodidel. Püügikoormuse taastamisega kvoodi tagasi saanud liikmesriigis kaasneb kogu lubatud püügikoormuse vähendamine püügikvoodi tagastanud liikmesriigis sellises koguses, mille võrra viimati nimetatud liikmesriigi püügikoormuse rühmadel on kasutada väiksem püügikvoot, välja arvatud juhul, kui kvoodi tagastanud liikmesriik ei kasutanud vastavat püügikoormust eespool nimetatud lähtetasemete kindlaksmääramiseks.

3. Olenemata artikli 17 lõikest 2 võivad liikmesriigid 2009. aastal muuta oma püügikoormuse jaotust, kandes üle püügikoormust ja -võimsust artiklis 3 osutatud geograafiliste piirkondade vahel, tingimusel, et see ülekandmine on seotud artikli 13 lõike 2 punktides a ja b osutatud kalapüügiga. Nendest ülekandmistest teatatakse komisjonile. Artikli 12 lõike 2 punktis a osutatud maksimaalset lubatud püügikoormust muudetakse sellele vastavalt.

Artikkel 17

Maksimaalse lubatud püügikoormuse vahetamine püügikoormuse rühmade vahel

1. Liikmesriik võib muuta püügikoormuse jaotust, kandes püügivõimsust ühelt püügikoormuse rühmalt teisele vastavalt lõigetes 2 kuni 5 sätestatud tingimustele.

▼B

2. Ülekandmine on lubatud püügivahendite rühmade, kuid mitte geograafiliste piirkondade vahel, tingimusel et asjaomane liikmesriik teatab komisjonile mõlema ülekandmises osaleva püügivahendite rühma viimase kolme aasta keskmise saagi püügiühiku kohta.

3. Kui sellise püügivahendite rühma saak püügiühiku kohta, millelt püügikoormus üle kantakse, on suurem selle püügivahendite rühma saagist püügiühiku kohta, millele püügikoormus üle kantakse, tehakse ülekandmine üldjuhul alusel 1 kilovatt-püügipäev 1 kilovatt-püügipäeva kohta.

4. Kui sellise püügivahendite rühma saak püügiühiku kohta, millelt püügikoormus üle kantakse, on väiksem selle püügivahendite rühma saagist püügiühiku kohta, millele püügikoormus üle kantakse, kohaldab liikmesriik parandustegurit selle püügivahendite rühma püügikoormuse suhtes, millele püügikoormus üle kantakse, et kompenseerida selle suuremat saaki püügiühiku kohta.

5. Komisjon palub STECFil töötada välja standardsed parandustegurid, mida saaks kasutada püügikoormuse ülekandmise hõlbustamiseks selliste püügivahendite rühmade vahel, millel on erinev saak püügiühiku kohta.

IV PEATÜKK

SEIRE, INSPEKTEERIMINE JA JÄRELEVALVE

▼M1

———————

▼B

Artikkel 25

Määratud sadamad

1. Kui ühenduse kalalaevalt ühenduses lossitav tursakogus on suurem kui kaks tonni, tagab laeva kapten, et lossimised toimuvad ainult selleks määratud sadamates.

2. Iga liikmesriik määrab sadamad, kus lossitakse üle kahe tonni suuruseid tursakoguseid.

3. Iga liikmesriik teeb oma avalikul veebisaidil kättesaadavaks määratud sadamate nimekirja ja nende sadamate jaoks kehtestatud inspekteerimis- ja järelvalvemenetluse kirjelduse, sealhulgas iga lossimise käigus lossitud tursakoguste teatamise ja protokollimise tingimused.

Komisjon edastab selle teabe kõigile liikmesriikidele.

▼M1

———————

▼B

V PEATÜKK

OTSUSTE TEGEMINE JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 30

Otsuste tegemise menetlus

Kui käesoleva määrusega on ette nähtud, et otsuse teeb nõukogu, teeb nõukogu otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega komisjoni ettepaneku põhjal.

▼B

Artikkel 31

I lisa muutmine

Komisjon võib STECFi nõuandel muuta käesoleva määruse I lisa määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 sätestatud korras ja järgmistest põhimõtetest lähtudes:

a) püügikoormuse rühmad kehtestatakse nii, et need oleksid püütavate bioloogiliste varude, siht- või kõrvalpüügi teel püütud kalade suuruse ning püügikoormuse rühmaga seotud kalapüügi keskkonnamõju poolest nii homogeensed kui võimalik;

b) püügikoormuse rühmade arv ja suurus on sellised, et oleks tagatud kaitsevajadustele vastava halduskoormuse otstarbekus.

Artikkel 32

Üksikasjalikud eeskirjad

Käesoleva määruse artikli 11 lõike 3 ning artiklite 14, 16 ja 17 üksikasjalikud rakenduseeskirjad võib vastu võtta vastavalt määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 osutatud menetlusele.

Artikkel 33

Euroopa Kalandusfondist antav abi

1. Iga artiklis 1 osutatud nelja geograafilise piirkonna tursavarude puhul loetakse nendel aastatel, mil varu on väiksem kui artiklis 6 sätestatud asjaomane kudekarja biomassi ennetuslik tase, pikaajaline kava taastamiskavaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 5 tähenduses ning määruse (EÜ) nr 1198/2006 artikli 21 punkti a alapunkti i kohaldamisel.

2. Iga artiklis 1 osutatud nelja geograafilise piirkonna tursavarude puhul loetakse nendel aastatel, mida ei ole käsitletud lõikes 1, pikaajaline kava majandamiskavaks määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 6 tähenduses ning määruse (EÜ) nr 1198/2006 artikli 21 punkti a alapunkti iv kohaldamisel.

Artikkel 34

Läbivaatamine

Komisjon hindab hiljemalt käesoleva määruse kolmandal kohaldamisaastal ja seejärel igal kolmandal käesoleva määruse kohaldamisaastal STEFCi nõuannete põhjal ja pärast asjaomase piirkondliku nõuandekomisjoniga konsulteerimist majandamismeetmete mõju asjaomastele tursavarudele ning nende varude püügile ning esitab vajadusel ettepanekuid meetmete kohta, et muuta käesolevat määrust.

▼B

Artikkel 35

Kehtetuks tunnistamine

▼C1

Määrus (EÜ) nr 423/2004 tunnistatakse kehtetuks. Viiteid kehtetuks tunnustatud määrusele (EÜ) nr 423/2004 loetakse viidetena käesolevale määrusele.

▼B

Artikkel 36

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

Püügikoormuse rühmad määratletakse vastavalt ühele punktis 1 loetletud püügivahendite rühmale ja ühele punktis 2 loetletud geograafilisele piirkonnale.

1. Püügivahendite rühmad

   a) Põhjatraalid ja noodad (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR) võrgusilma suurusega:

      TR1 100 mm või üle selle

      TR2 70 mm või üle selle, kuid alla 100 mm

      TR3 16 mm või üle selle, kuid alla 32 mm

   b) Piimtraalid (TBB) võrgusilma suurusega:

      BT1 120 mm või üle selle

      BT2 80 mm või üle selle, kuid alla 120 mm

   c) Põhja kinnitatud võrgud (GN)

   d) Abarad (GT)

   e) Õngejadad (LL)

2. Geograafiliste piirkondade rühmad

   Käesoleva lisa kohaldamisel kasutatakse järgmisi geograafilisi rühmi:

   a) Kattegat;

   b) i) Skagerrak;

      ii) ICESi IIIa püügipiirkonna see osa, mida ei hõlma Skagerrak ja Kattegat;

      ICESi IV püügipiirkond ja ICESi IIa püügipiirkonna EÜ veed;

      iii) ICESi VIId püügipiirkond;

   c) ICESi VIIa püügipiirkond;

▼C1

   d) ICESi VIa püügipiirkond ja ICESi Vb püügipiirkonna EÜ veed.

▼M3

3. Erandina punktist 1 käsitatakse punkti 2 alapunktis b osutatud piirkonna püügikoormuse haldamisel püügivahendite rühmi TR 2 ja TR 1 ühe rühmana, kuhu kuuluvate vahendite võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm. Liikmesriigid esitavad püügikoormuse aruande eraldi nii püügivahendite rühma TR 1 kui ka TR 2 kohta, vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 ([1]) artiklitele 33 ja 34.

([1]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

▼B

II LISA

KONTROLLI ERIKRITEERIUMID

Eesmärk

1. Iga liikmesriik kehtestab kontrolli erikriteeriumid vastavalt käesolevale lisale.

Strateegia

2. Kalapüügi kontroll ja järelevalve keskenduvad laevadele, mis võivad püüda turska. Tursa transpordi ja turustamise pistelist kontrolli kasutatakse täiendava ristkontrolli mehhanismina, et hinnata kontrolli ja järelevalve tõhusust.

Prioriteedid

3. Kalapüügivahendite eri liikide puhul seatakse prioriteedid erinevalt, sõltuvalt sellest, mil määral mõjutavad laevu püügivõimaluste piirangud. Seetõttu sätestab iga liikmesriik konkreetsed prioriteedid.

Sihtkriteeriumid

4. Hiljemalt üks kuu pärast käesoleva määruse jõustumist rakendavad liikmesriigid oma kontrollikavu, arvestades alljärgnevalt sätestatud sihte.

   Liikmesriigid määravad kindlaks kohaldatava proovivõtustrateegia ning kirjeldavad seda.

   Komisjonile antakse taotluse korral juurdepääs proovivõtukavale, mida liikmesriik kasutab.

   a) Sadamates kontrollimise tase

      Üldiselt on eesmärk saavutada täpsus, mis on vähemalt võrdne täpsusega, mis saavutataks tavalise pistelise proovivõtu meetodiga, mille puhul kontrollitakse kõigist liikmesriigis 20 % tursa lossimistest.

   b) Turustamise kontrolli tase

      Kontrollitakse 5 % oksjonimüügiks pakutavast tursakogusest.

   c) Merel kontrollimise tase

      Paindlik kriteerium: sätestatakse pärast iga piirkonna püügitegevuse üksikasjalikku analüüsi. Merel kontrollimise kriteeriumid on seotud tursavarude majandamise piirkonnas merel viibitud patrullipäevade arvuga, kusjuures eripiirkondade patrullipäevade jaoks võib kasutada eraldi kriteeriumi.

   d) Õhuseire tase

      Paindlik kriteerium: sätestatakse pärast igas piirkonnas teostatud kalapüügi üksikasjalikku analüüsi, võttes arvesse liikmesriikide käsutuses olevaid ressursse.

▼B

III LISA

RIIKLIKE KONTROLLIMEETMETE PROGRAMMIDE SISU

Riiklike kontrollimeetmete programmide eesmärk on täpsustada muu hulgas järgmist:

1. Kontrollivahendid

   Inimressursid

   a) Kaldal ja merel tegutsevate inspektorite arv ning nende lähetamise ajavahemikud ja vööndid.

   Tehnilised vahendid

   b) Patrull-laevade ja õhusõidukite arv ning nende lähetamise ajavahemikud ja vööndid.

   Rahalised vahendid

   c) Inimressursside, patrull-laevade ja õhusõidukite lähetamise eelarve.

2. Kalapüügiga seotud teabe elektrooniline registreerimine ja edastamine

   Artiklite 19, 23, 24 ja 25 täitmise tagamiseks rakendatud süsteemide kirjeldus.

3. Sadamate määramine

   Vajaduse korral tursa lossimiseks määratud sadamate nimekiri kooskõlas artikliga 25.

4. Teavitamine enne lossimist

   Artikli 24 täitmise tagamiseks rakendatud süsteemide kirjeldus.

5. Lossimiste kontroll

   Artiklite 19, 20, 21 ja 28 järgimise tagamiseks rakendatud vahendite ja/või süsteemide kirjeldus.

6. Kontrollimise kord

   Riiklikes kontrollimeetmete programmides täpsustatakse kord, mida järgitakse:

   a) merel ja maal teostatava kontrolli puhul;

   b) suhtlemisel teiste liikmesriikide määratud pädevate asutustega, kes vastutavad tursaga seotud riiklike kontrollimeetmete programmi eest;

   c) ühise järelevalve puhul ja inspektorite vahetamisel, sealhulgas teiste liikmesriikide vetes töötavate inspektorite pädevuste ja volituste kirjeldus.

▼B

IV LISA

Artikli 13 lõike 2 punktis d osutatud joon

Artikli 13 lõike 2 punktis d osutatud joon saadakse, ühendatakse järjestikku loksodroomid, mille ülemaailmse geodeetilise süsteemi (WGS84) kohased koordinaadid on järgmised:

54 °30′N, 10 °35′W

55 °20′N, 9 °50′W

55 °30′N, 9 °20′W

56 °40′N, 8 °55′W

57 °0′N, 9 °0′W

57 °20′N, 9 °20′W

57 °50′N, 9 °20′W

58 °10′N, 9 °0′W

58 °40′N, 7 °40′W

59 °0′N, 7 °30′W

59 °20′N, 6 °30′W

59 °40′N, 6 °5′W

59 °40′N, 5 °30′W

60 °0′N, 4 °50′W

60 °15′N, 4 °0′W.